

РЕШЕНИЕ

№ 3908

гр. София, 29.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.10.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Лозан Панов

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Мария Ситнилска

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **6798** по описа за **2010** година докладвано от съдия Лозан Панов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

С решение от 30.03.2010 г. по НАХД № 6528/2009 г., Софийски районен съд, НК, 102 състав е потвърдил наказателно постановление № 54370/08.05.2009 г., издадено от Началник група „АНД“ на отдел „Пътна полиция“ при СДВР, в частта му по т. 1, с която на Н. Х. К. на осн. чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП е наложено административно наказание “глоба” в размер на 250 лева и административно наказание „лишаване от управление на МПС” за срок от 3 месеца за нарушение на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП. С решението е оставена без разглеждане жалбата на Н. Х. К. срещу наказателно постановление № 54370/08.05.2009 г., в частта му по т. 2, с която на Н. Х. К. на осн. чл. 183, ал. 1, т. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание “глоба” в размер на 10 лева за нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

Срещу решението на първоинстанционния съд, в частта му, с която е потвърдено наказателното постановление, е постъпила жалба от Н. Х. К., чрез адв. М. Т., с която се моли атакуваното съдебно решение да бъде отменено, като неправилно и незаконосъобразно. Твърди се, че при издаването на АУАН са допуснати съществени процесуални нарушения на нормите на чл. 40, ал. 1 и чл. 42, т. 7 от ЗАНН, както и на разпоредбата на чл. 42, т. 4 от ЗАНН. Поддържа се, че мотивите на районния съд, в които се приема, че превишената скорост е на автомобила на Н. Х. К., са абсолютно необосновани.

Ответникът по касационната жалба не изпраща процесуален

представител и не взема становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура поддържа, че жалбата е неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

В атакуваното решение районният съд е приел, че на 11.04.2009 г. около 12,35 ч. в [населено място] по Околовръстен път, с посока на движение от [улица]към [улица], и срещу бензиностанция „ОМV”, Н. Х. К. е управлявал л.а. „Мерцедес ML 420” с ДК [рег.номер на МПС] със скорост 136 км/ч. при ограничение на скоростта от 60 км./ч., въведено със знак „В 26”. Скоростта на автомобила била установена с радар TR № 4 № 173. Водачът е спрял от служители на ОПП-СДВР, които констатирали нарушението и съставили акт за установяване на административно нарушение.

Въз основа на съставения акт за установяване на административно нарушение било издадено и атакуваното наказателно постановление № 54370/08.05.2009 г. от Началник група „АНД” на отдел „Пътна полиция” при СДВР, с което на Н. Х. К. на осн. чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП е наложено административно наказание “глоба” в размер на 250 лева и административно наказание „лишаване от управление на МПС” за срок от 3 месеца за нарушение на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП.

Тази фактическа обстановка първоинстанционният съдът е установил въз основа на събраните по делото писмени доказателства и разпита на свидетеля Б. Й. И. и В. И. З..

С оглед на така установената фактическа обстановка по делото първоинстанционният съд е приел, че атакуваното НП по т. 1 следва да бъде потвърдено.

Настоящият състав намира, че атакуваното първоинстанционно решение, в оспорената му част, е правилно и законосъобразно. СРС правилно е приел, че е извършено нарушение по чл. 21, ал. 2 от ЗДвП за което законосъобразно е ангажирана отговорността на Н. Х. К..

При съставянето на акта за установяване на административно нарушение са спазени изискванията на чл.42 ЗАНН, а при издаването на атакуваното НП тези на чл.57 ЗАНН, поради което твърденията в жалбата за допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на АУАН и НП са неоснователни. Не е нарушена разпоредбата на чл. 42, т. 4 от ЗАНН, която задължава актосъставителя да посочи в обстоятелствената част на акта описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено. Не може да има съмнение, че това изискване е установено с оглед очертаване на доказателственорелевантните факти и кръга на доказателствените източници, за преценка материалната компетентност на актосъставителя и наказващия орган, както и преценка на конкретната степен на обществена опасност на деянието и неговия извършител. В случая при описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено, актосъставителят е посочил мястото на нарушението - [населено място] по Околовръстен път, с посока на движение от [улица]към [улица], и срещу бензиностанция „ОМV”; индивидуализиран е управляваният лек автомобил „Мерцедес ML 420” с ДК [рег.номер на МПС] ; посочена е скоростта на МПС /136 км./ч./ и предвиденото ограничение на скоростта от 60 км./ч., въведено със знак „В 26”. Посочените

обстоятелства правят описанието на нарушението достатъчно ясно и конкретно, с което се осигурява възможност за нарушителя да разбере фактическите рамки на административното обвинение, респ. да упражни правото си на защита в производството в пълен обем.

Релевираният довод за допуснатото нарушение на чл. 40, ал. 1 и чл. 42, т. 7 от ЗАНН, свързан с въпросът за необходимия брой свидетели по акта, е неоснователен. Законодателят в нормите на чл. 40, ал. 1 и 3 и в чл. 42, т. 7 от ЗАНН борави с термина „свидетелите”, а в чл. 43, ал. 1 от ЗАНН указва, че актът следва да бъде подписан от поне един от свидетелите, посочени в него. Употребата на множествено число не оставя съмнение, че изискванията на закона ще бъдат спазени тогава, когато актът се съставя в присъствието на най-малко двама или повече свидетели, като по отношение на максималния им брой не е предвидено ограничение. Съставянето на акта в присъствието само на един свидетел обаче невинаги води до опорочаване на процедурата. Критерий в тази насока следва да бъде обосноваването на констатациите, съдържащи се в акта. Ако в съдебна фаза на производството показанията на единствения свидетел, ведно с тези на актосъставителя, са единни, взаимно се допълват, безпротиворечиви са и позволяват на районния съд, какъвто е настоящия случай, да формира категорични изводи по фактите, нарушението чл. 40, ал. 1 и чл. 42, т. 7 от ЗАНН не би следвало да се третира като съществено. Ето защо настоящият съдебен състав възприема изцяло изложените съображения на районния съд досежно липсата на нарушение на горепосочените разпоредби.

В конкретния случай безспорно е установено извършеното нарушение по чл. 21, ал. 2 от ЗДвП – управление на МПС с превишена скорост. Нарушението е установено с годно техническо средство от компетентни органи на ОПП-СДВР, в кръга на правомощията им. При анализа на гласните доказателства, районният съд обосновава и задълбочено е посочил по какви причини кредитира показанията на свидетелите Б. Й. И. и В. И. З., включително относно обстоятелството, че измерената скорост от техническото средство е била действително на автомобила, управляван от касатора. В този смисъл настоящият касационен състав не възприема доводите в касационната жалба, че мотивите на районния съд, в които се приема, че превишената скорост е на автомобила на Н. Х. К., са абсолютно необосновани.

Съдът намира за необходимо да отбележи, че трафик радарът TR-4 служи за контрол на превишението на ограничението на скоростта от МПС-ва при пряка видимост до същите, в условията на интензивно движение. Ето защо правилно районният съд е приел, че радарът измерва с достатъчна селективност скоростта на МПС от транспортния поток и регистрира най-високо измерената скорост, дата и час на нарушението и ги съхранява за определен период от време.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд - София

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 30.03.2010 г. по НАХД № 6528/2009 г.,

Софийски районен съд, НК, 102 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.